

עלון מס' 8 תשרי התשע"ד

מגן

"אלתק מגן סוריה.."

דבר תורה אביגיל מגנזי

זוכר כל נשכחות אתה..

בתפילת מוסף בראש השנה יש תשע ברכות, כנגד תשע אזכרות של שם השם ב"תפילת חנה" תפילה שאמרה חנה שזכתה להפקד בראש השנה. במרכזן של תשע הברכות נמצאות שלש ברכות שהן מלכויות, זכרונות ושופרות. במלכויות: אנו מודים על מלכותו של הקדוש ברוך הוא בעולם ומקבלים את מלכותו לעולם ועד.

בזכרונות: אנו מכריזים שהשם פוקד את יצוריו ומשלם להם כפעולם.

בשופרות: אנו חוזרים ומקבלים עול תורה שניתנה בהר סיני בקול שופר ומתפללים שיעלו התקיעות לרצון ושנזכה לשופרו של משיח במהרה בימינו. בברכת "זיכרונות" במוסף של ראש השנה, אנו אומרים "כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם". לא כתוב שה' זוכר הכל, כתוב שזוכר דווקא את הנשכחות. וכי את הזכרונות הוא לא זוכר?! בפשט ניתן לומר שהכוונה היא שזוכר אפילו את הנשכחות, וכל שכן שזוכר את מה שכולם זוכרים. לעומת זאת מסבירים על דרך החסידות- ה' יתברך זוכר דווקא את מה שהאדם שוכח, ושוכח את מה שהאדם זוכר. אדם בד"כ זוכר את המצוות שעשה והמעשים הטובים שלו, ומעדיף לשכוח את העבירות שלו. במקרה כזה הקב"ה יזכיר לו את הנשכחות- העבירות, וישכח את המצוות. אך יהודי טוב שאינו זוכר את המעשים הטובים שלו, ובעיניו כל עבודתו אינה כלום, אך זוכר את העבירות שלו- "וחטאתי נגדי תמיד" אז הקב"ה שוכח לו את הזכרונות- העבירות, וזוכר לו את שכחותיו- המצוות.

(עפ"י ספר התודעה)

שנה טובה ומתוקה

"שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו"

לע"נ תפארת בת ניצן

לראות טוב

כל אחת מאיתנו היא לפעמים קצת שורפת. יש לנו תפיסות עולם, התבוננות מסוימת על המציאות. מי שלא חי כמוני - אני מתמלאת כלפיו בוז וביקורת. הוא דוס מדי. היא פתוחה מדי. הוא קמצן. היא צעקנית. הם פנאטים. הוא לא עמוק מספיק. היא מחמירה. היא לחוצה. היא אדישה וכו'. על כל אחד יש לך ביקורת. למה? כי הוא לא ב-ד-י-ו-ק כמוך. ואז את שורפת! קודם כל, הנפש שלך שורפת גם בלי לומר מילה. לאחר מכן זה בא לידי ביטוי גם בדיבור. הדיבור שלך לאותו בן אדם נהפך להיות קצר-רוח, מלא רוגז ודברי ביקורת, כעס ומרירות. שני מבט! תעמיקי ותביני שהעולם והאדם מתקדמים אט אט. אם תאמיני באדם ותתני לו את התחושה שהוא יכול יותר - הוא יתקדם. מבט שורף לא יעזור. הוא רק ידליק אש זרה. את המבט השורף תחליפי במבט מחמם. מבט אוהב ומלטף. מבט שמבין ודוחף. הנפש כבר לא תהיה מלאה רוגז, אלא תקווה ואמונה. המילים כבר לא ידקרו, הן תהיינה עוטפות ומרוממות, והאוויר יתמלא באהבה ואחוה, שלום ורעות. לקראת יום הדין, נדון את הזולת לכף זכות וכך גם ידון אותנו הקב"ה לכף זכות, כי "במידה שאדם מודד בה מודדים לו".

שנה טובה ומתוקה.

שנה שבה נראה את הטוב בכל אדם ונדון לכף זכות.

הגיגים

מה יהיה כשכולם יחזרו בתשובה?

זה מעייף להיות דתי. אני לא מתכוונת למצוות ולתורה, זה בכיף. אני מתכוונת למיפוי התמיד. זה די מתיש כל הזמן לשבץ בטבלאות ולהשחיר משבצות. מי יותר צדיק, כמה עקפנו בגודל הכיפה, איזה הכשרים הם אוכלים ואנחנו לא (חלילה שלא יצא ההיפך), והאם יש מישהו בכיתה שחוזר יותר מאוחר מאבא שלנו.

הטבלאות שלנו ענקיות, יש בהם אלפי טורים, ושורות כמנין האנשים סביבנו. אנחנו עסוקים בתיג ובסיווג. זה ממלא אותנו נהדר. יש לנו יותר כח להתחזק כשאנחנו רואים את המסכנים שלא... אנחנו מצקצקים בלשונו למשמע מצבם העגום של שכנינו, ומסתערים במרץ על מלאכת החינוך, "שלא יגדלו כמו..."

ופתאום חשבתי, מה יקרה כשכולם יהיו צדיקים? כשכולם יתקרבו לה' ויעשו את רצונו מהבוקר עד הבוקר שלמחרת, ולא יהיו חילוניים ומסרתיים ודתילונים וחרד"לים וקטשו"פים, אז לא נוכל להיות יותר ממישהו? נהיה כמו כולם?

התשובה לשאלה הזאת די הביכה אותי. נראה לי שבחלק גדול מעבודת ה' אני נעזרת במבטים סביב כדי לעלות במדרגות. זה הזכיר לי ביטוי מזעזע ששמעתי פעם: צדיקים שונאי ה'. אלה אנשים שעושים את כל המצוות ולומדים המון תורה, אבל חשוב להם שתהיה פירמידה ושהם יהיו בקדקדה. אוי ואבוי אם יהיו שם הרבה, כי אז הם לא יהיו יותר מאחרים. אז בעצם הם לא רוצים שה' יהיה שמח, אלא שהם יהיו הילדים הטובים וה' ישמח בהם כי אין לו הרבה כאלה, חס וחלילה.

אז מה השאיפה? נראה לי שהשאיפה היא שורה גדולה גדולה מחוברת, קרוב קרוב לה'. כולנו יחד. לא צריך להיות יותר כדי להיות אהוב. וכך נתחיל את השנה החדשה: נתפלל שכולם כולם יכירו במלכות ה', ולא נהיה יותר מאף אחד. נהיה כולנו בנים אהובים, קרובים וחסרי מדדים.

ואולי, במחשבה שניה, העבודה שלנו היא לראות עכשיו את הקו הגדול? למצוא בכל אחד את הטוב המיוחד שבו, לשמוח במעלות שלו על פנינו. להתיחס לנשמה האלוקית שבכל יהודי, שבה בודאי אין הדרגה ויחסיות, ולהיות מאוהבי ה', השמחים בשמחתו.

שנזכה..

קורות באורות

קהילת אורות התורה מברכת את הרב והרבנית בברכת שנה טובה ומודה על כל ההשקעה והעמל בקהילה

טעמו וראו כי טוב חן צרפתי

"אז מה אתה אומר?" שאלתי את יועץ הסתרים שלי לענייני 'מה נפרסם בעלון הקרוב'. "האם לפרסם מתכוני דבש שהם כל כך מתבקשים החודש או לנסות להעזי לפרסם משהו שלא יהיה ברור מאליו?". הוא הסתכל בי במבט שאמר 'איך כל פעם מחדש את מצליחה לערב אותי בזה?' ואמר: "אני חושב שלפעמים אנשים רוצים דווקא את מה שמוכן מאליו. בכל מקרה אני יכול לתת לך מתכון מעולה שכולל בתוכו דבש." לזה לא ציפיתי ולרגע קטן אחד הייתי סקרנית. "נו, נשמע". "אז ככה", הוא אמר, "לוקחים תפוח. שוטפים ופורסים לפלחים דקים. ממלאים קעריית קטנה בדבש, טובלים את פרוסות התפוח בקעריית הדבש ואוכלים."

הייתי צריכה לנחש שזה מה שהוא יאמר. "אתה יודע שאתה עלול למצוא את עצמך מצוטט בעלון הנשים הקרוב, כן?!" הייתי חייבת להחזיר לו באותה מטבע. הוא צחק ואמר לי "בתאבון. סגור ציטוט".

נשים יקרות, בפתחה של השנה החדשה אני מאחלת לכולנו שנה מוצלחת. שנה של בריאות שלמה. שנה של הצלחה כל אחת בתחום שלה. שנה שבה נזכה בע"ה לראות את משפחתנו הולכת מחיל אל חיל. שנה של גאולה לכל עם ישראל. שנזכה בע"ה שהקב"ה יחדש עלינו שנה טובה ומתוקה. שנה דבש.

עוף בחרדל ודבש / שמחה כהן
6 כרעיים
3 כפות דבש
1 כפית חרדל
כף רסק עגבניות
מעט פלפל שחור גרוס

דובשניות / טל מטרי
1 כוס דבש
1 כוס סוכר חום
1 כוס שמן
1 כפית סודה לשתייה
100 ג' אגוזים טחונים
1/2 כפית קינמון
1/4 כפית אגוז מוסקט
3 ביצים
6 כוסות קמח
1 אבקת אפייה

לערבב דבש + חרדל + רסק עגבניות + פלפל שחור. לטבול את נתחי העוף בתערובת ולהניח בתבנית. לכסות ולאפות בתנור כשעה וחצי בחום של 200 מעלות. אפשר להוריד את הכיסוי ברבע שעה האחרונה של האפייה כדי לקבל עוף מושחם יותר. קל מאוד וטעים מאוד.

לחמם את הדבש בסיר על אש נמוכה (רק לחמם ולא להביא לרתיחה). להוסיף תוך ערבוב את הסוכר, שמן, סודה לשתייה, אגוזים, קינמון ואגוז מוסקט. להוריד מן האש ולהעביר לקערה. בקערה אחרת לטרוף את הביצים ולצקת אותן אל הדבש תוך בחישה מתמדת. להוסיף לתערובת את הקמח + אבקת האפייה ולערבב היטב לתערובת אחידה. להכניס התערובת למקרר לשעה. לאחר מכן ליצור מהעיסה עיגולים (בערך בגודל של משמש) ולסדר בתבנית אפייה. להבריח בחלבון ביצה ולאפות כרבע שעה בחום של 180 מעלות.

בתאבון!

ביום ראשון יא' בתשרי- סדנת קישוטי סוכה ייחודיים לבנות בגילאי 7-11 במתחם ביכנ"ס אורות התורה עם אביגיל מגני. כולן מוזמנות! עלות לילדה: 5 ₪

ביום ראשון יא' בתשרי תתקיים אי"ה שעת סיפור לגילאי 4-8 במתחם ביכנ"ס. בנושא: סוכות במקדש בשעה: 16:30. עלות: 3 ₪ לילד (לבנים ובנות בנפרד)

ביט' אלול יצאנו לסייר ביפו העתיקה בעקבות "בן אדם מה לך נרדם...". היה מרשים ומעניין... תודה על תרומת הרכבים ועל האווירה הנעימה.

קהילת אורות התורה מברכת בברכת יישוב טוב למשפחות שהצטרפו אלינו: משפחת סרפרז מחולון, משפחת יצחקוב מתל אביב ומשפחת איילון מבית שמש

בשעה טובה ומוצלחת אנו עובדים על ספר טלפונים לקהילה- בעלי מקצוע הרוצים לפרסם (בתשלום סמלי)- מוזמנים לפנות אליי- 054-9098201

אנשים הרוצים להיות שותפים בספר הטלפונים- מוזמנים להעביר אלי פרטים (שם, טלפונים וכתובת).

מי שעדיין לא מקבלת עידיכונים (במייל או בנייד)- מוזמנת ליצור קשר.

לידיעתכן-עמוד ה"הגיגים" פתוח לכתיבה חופשית- אם יש לכן רעיונות/ מחשבות שהייתן רוצות להעביר -כתבו אלינו ונפרסם! עד טו' לחודש למייל: nilisegal@etrog.net.il

ב"הצלחה גדולה לכל מתחילי השנה במסגרות השונות..

ושיהיה לבריאות! חגלה כהן

רימון נותן המון : לא סתם אנו מברכות בברכת אשא יצר " אם יסתם... אם יפתח ". מערכת העיכול משנה פניה - פעם מאיצה ופעם מאטה צעדיה. לסובלים מהאצת המערכת, עקב וירוסים וכדו', מומלץ לשתות מיץ רימונים סחוט, טבעי וטרי. אפשרות א': סוחטים רימונים בכמות מספקת להקפאה בשקיות לקוביות קרח ומקפיאים כשצריך - לוקחים 1 עד 2 קוביות קרח ומוצצים בפה או מערבבים בכוס מים, מקסימום 4 פעמים ביום. אפשרות ב': לסחוט ישר לשתייה, לשמור בקירור ולשתות רבע כוס עד 4 פעמים ביום.

*** להיזהר לא להגיע לעצירות *** לא מיועד לילדים קטנים *** שנזכה שבכל מערכות גופנו ונפשנו נעבוד את ה' בבריאות איתנה ובשמחה. שנה טובה ומבורכת !!!

